LIBRIS | We know books

Genialele invenții ale

VULPIȘORULUI LEONARD

Unul pentru toți și toți pentru Zeli

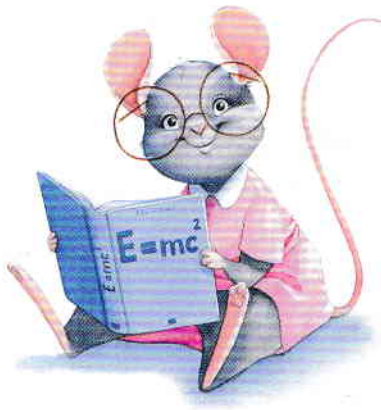
KREATIV

LIBRIS | We know books

VULPIȘORUL LEONARD

Nu se desparte niciodată de salopeta sa preferată, plină de tot felul de unelte magice. Mașinăriile create de acest mic inventator de geniu îi bagă adesea pe amicii săi în bucluc, dar este atât de generos și de adorabil, încât ei sunt gata să-l ierte și să i se alăture în toate aventurile sale.

ȘORICICA ZELI

Este mintea sclipitoare a echipei. Adoră cărțile, dar îi place și matematica. Nu se dă înapoi în fața pericolelor, este foarte binevoitoare și găsește întotdeauna soluții ingenioase pentru a-și ajuta prietenii.

BURSUCUL DUCU

E la fel de gurmand ca tatăl său și nimic nu-l încântă mai mult decât mâncarea. Naiv, timid și uneori morocănos, știe totuși să dea dovadă de mult curaj în situații periculoase. Nu-și abandonează niciodată prietenii la greu, iar ei de asemenea îl susțin de fiecare dată.

IEPURICA MIA

Pasionată de sport și mare iubitoare de suc de morcovi, această mică atletă ar sări până la nori, dacă nu ar fi atât de înalți. Inima sa mare face din ea o prietenă fidelă, iar hotărârea de care dă dovadă este un puternic atu în aventurile uimitoare prin care trec cei patru prieteni.

LIBRIS | We know books

LIBRIS | We know books

În ochii prietenilor săi, Leonard, Ducu și Mia, Zeli era cea mai veselă și mai simpatică șoricică.

Înainte de culcare, Zeli adora să privească luna cu telescopul pe care Leonard i-l oferise în dar — una dintre invențiile sale (aproape) geniale care chiar funcționau (nu întotdeauna, dar în cea mai mare parte a timpului).

În fiecare dimineață, imediat ce se trezea, Zeli își punea ochelarii și citea un capitol din cartea sa de matematică preferată, apoi se urca pe taburet și își făcea toaleta. După aceea, rontăia cu delicatețe o bucățică de brânză de calitate superioară.

Cum îi plăcea la nebunie să învețe, să citească, să calculeze, să scrie și să împărtășească altora cunoștințele sale, în mod normal, abia aștepta să meargă la școală, dar...

LIBRIS | We know books

De o vreme, Zeli părea că și-a pierdut cheful de viață. La școală, prietenul său, Ducu, le spuse lui Leonard și Miei:

— Ați remarcat ce tristă e Zeli de ceva timp?

— Da, răspunse iepurica. S-a schimbat foarte mult.

În timpul orelor de curs, observară însă că Zeli era mereu tachinată de către unii colegi.

LIBRIS | We know books

Când șoricica se ridică pe vârfuri ca să scrie pe tablă, dihorul Ovi, care era nou-venit în clasă, începu să facă tot felul de comentarii răutăcioase:

— E mai mare capul decât ea. Dați-i un taburet sau o scară pliantă că nu ajunge!

— N-ar trebui s-o cheme Zeli, ci Mini, chicoti și cerbul Cici.

— Așa e, Zeli chiar e minusculă, îl aprobă nevăstuica Gina râzând.

Șoricica își reținu cu greu lacrimile.

Ducu, care auzise toate glumele, se înfurie atât de tare, încât era cât pe ce să le dea câteva labe după ceafă glumeților, dar Mia și Leonard reușiră până la urmă să-l calmeze.

